

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **Ing. S. K.**,
bývajúca v B., zastúpená JUDr. L. S., advokátom v B., proti žalovanému : **Ing. J. K.**,
bývajúci v B., **o návrhu na obnovu konania vo veci sp.zn. 8 C 130/1999 Okresného
súdu Bratislava V**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 13 C 27/2008,
o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2009 sp.zn.
15 Co 564/2008

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením z 10. júla 2008 č.k. 13 C 27/2008-93 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala obnovy konania vo veci sp.zn. 8 C 130/1999, ktoré bolo právoplatne skončené 15. apríla 2005. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že návrh na obnovu konania žalobkyňa podala po subjektívnej trojmesačnej lehote, keď vychádzal z toho, že rozhodnutie o zrušení BSM nadobudlo právoplatnosť 15. apríla 2005. Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplývalo, z akého dôvodu súd zrušil BSM účastníkov konania, pričom žalobkyňa nemôže odvíjať plynutie tejto lehoty od 13. marca 2008, resp. 11. apríla 2008, kedy nahliadla do spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 7 C 281/2002, pretože skutočnosti v konaní o zrušení BSM jej boli známe počas celého konania a boli zdôvodnené odôvodnením týmto rozsudkom. Nakoniec žalobkyňa ani nekonkretizovala, aké dôkazy navrhuje vykonať, resp. nemohla ich použiť v pôvodnom konaní, poukazovala len na to, že žalovaný bol zastúpený advokátom, ktorý mal pozastavenú činnosť, avšak táto skutočnosť nie je dôvodom pre obnovu konania.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 29. júna 2009 č.k. 15 Co 564/2008-143 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vyslovil, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Stotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že návrh na obnovu konania bol zo strany žalobkyne podaný po uplynutí zákonnej trojmesačnej lehoty. Aj podľa názoru odvolacieho súdu začiatok plynutia trojmesačnej lehoty nemožno odvíjať od 13.3.2008 resp. od 11.4.2008, t.j. od času, kedy žalobkyňa nahliadla do spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 7 C 281/2002, pretože skutočnosti v konaní o zrušenie BSM jej boli známe v rámci celého konania a boli zdôvodnené v odôvodnení týchto rozsudkov.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Prípustnosť odvodzovala z ustanovenia § 237 písm.f/ a g/ O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm.a/, b/, c/ O.s.p. Namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. ako aj zo záhlavia napadnutého rozhodnutia nevyplýva plnenie požiadavky stanovenej zákonom, čo a ktoré údaje má rozhodnutie, a teda aj odvolacieho súdu obsahovať. Síce po poučení o opravnom prostriedku je uvedené meno sudcu a jeho funkcia, avšak táto nekorešponduje s uvedeným záhlavím, čo evokuje záver, že došlo k naplneniu dôvodov pre dovolanie v zmysle § 237 písm.g/ O.s.p. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť s právnym názorom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či jej opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré týmto opravným prostriedkom možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednáwanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie je proti uzneseniu prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.)

alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté uznesenie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa ďalej zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Pre záver o existencii niektorej z uvedených procesných väd nie je rozhodujúci subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto väd, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce

zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád. Žalobkyňa vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ O.s.p. nenamietala a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

V dovolaní sa namieta existencia vád konania v zmysle § 237 písm.f/ a g/ O.s.p.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

K odňatiu možnosti žalobkyni pred súdom konať malo podľa jej názoru dôjsť tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je náležite odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.

Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. a zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Dovolateľka v predmetnom dovolaní neozrejmuje konkrétne, v čom vidí nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, nepomenuvávajú s čím sa odvolací súd nevyporiadal, skôr polemizuje s dôvodmi rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 126/2004-174, ktoré však s predmetnou vecou nesúvisia. Dovolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti však nezistil, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu trpelo vadou nedostatku riadneho odôvodnenia a teda má za to, že žalobkyni nebola odňatá možnosť konať pred súdmi v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a teda dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. nie je prípustné.

Žalobkyňa v dovolaní ďalej namieta, že zo záhlavia rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva plnenie požiadavky stanovenej zákonom, čo a ktoré údaje má rozhodnutie a teda rozhodnutie odvolacieho súdu obsahovať. Je síce po poučení o opravnom prostriedku uvedené meno sudcu a jeho funkcia, avšak toto nekorešponduje s už uvedeným záhlavím, čo evokuje záver, že došlo k naplneniu dôvodov pre dovolanie v zmysle § 237 písm.g/ O.s.p.

Podľa § 169 ods. 1 O.s.p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o dovolaní a deň

a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3) uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Podľa § 237 písm.g/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Zo záhlavia uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2009 č.k. 15 Co 564/2008-143, ktoré je predmetom prieskumu v dovolacom konaní je zrejmé, že je tam uvedený súd ktorý ho vydal, označenie účastníkov a veci, teda nevidno, aby záhlavie predmetného rozhodnutia trpelo vadami, ktoré namietala dovolateľka. Dovolací dôvod uvedený v § 237 písm.g/ O.s.p. však pojednáva o niečom inom, a nemožno dať do súvisu nesprávne označenie v záhlaví rozhodnutia s týmto dovolacím dôvodom ako sa mlyne domnieva dovolateľka. Nie je preto opodstatnená námietka žalobkyne o existencii vady konania zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.g/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

